

Sygn. akt V Ka 212/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Anita Ossak

SSR (del.) Katarzyna Gozdawa-Grajewska

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r.

sprawy: **K. Z. /Z./,**

syna W. i G.,

ur. (...) w K.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji, wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 6 lutego 2014r. sygn. akt IX K 945/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. odstępuje od obciążenia skazanego kosztami postępowania odwoławczego.

Sygn. akt V Ka 212/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem łącznym z dnia 6 lutego 2014r., sygn. akt IX K 945/13 w sprawie K. Z. skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 października 2007r. w sprawie III K 670/07 za czyn z art. 233 § 1 kk popełniony 12 stycznia 2007r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania na okres próby 3 lat oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda, z tym, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 7 marca 2011r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 czerwca 2009r. w sprawie IX K 302/09 za czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełniony 4 września 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. w przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 3 września 2008r. do 4 września 2008r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w nocy z 4 na 5 listopada 2008r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 270 §3 kk popełniony 2 września 2008r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary zostały następnie objęte karą łączną 2 lat pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 23 lipca 2009r. w sprawie III K 327/09 za czyn z art. 207§1 kk popełniony w okresie od września 2008r. do 10 kwietnia 2009r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat;

IV. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 23 lutego 2010r. W sprawie IX K 109/10 za czyn z art. 239§1 kk popełniony 10 listopada 2008r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 5 lipca 2011r. w sprawie IX K 1707/10 za czyn z art. 217§1 kk i art. 157§3 kk w zw. z art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk popełniony 16 października 2009r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 14 października 2011r. w sprawie IX K 2215/10 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 31 lipca 2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 listopada 2011r. w sprawie III K 631/11 za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk popełnione 6 kwietnia 2011r. w warunkach ciągu przestępstw na jedną karę 3 lat pozbawienia wolności oraz jedną karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda, za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony 6 kwietnia 2011r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 244 kk popełniony 15 lutego 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary następnie zostały objęte karą łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 stycznia 2012r. w sprawie IX K 46/11, za czyn z art. 178a§1 kk popełniony 18 listopada 2008r. Na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, oraz za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 18 listopada 2008r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary zostały następnie objęte karą łączną 1 roku pozbawienia wolności

w przedmiocie wydania wyroku łącznego:

- na mocy art. 85 kk i art. 86 §1 kk w miejsce orzeczonych wobec skazanego K. Z. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 czerwca 2009r. w sprawie IX K 302/09, Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 23 lutego 2010r. w sprawie IX K 109/10 oraz Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 stycznia 2012r. w sprawie IX K 46/11 karę pozbawienia wolności wymierzył mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- na mocy art. 91 §2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce orzeczonych wobec skazanego K. Z. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 5 lipca 2011r. w sprawie IX K 1707/10, Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 14 października 2011r. w sprawie IX K 2215/10 oraz Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 listopada 2011r. w sprawie III K 631/11 karę pozbawienia wolności wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. IX K 109/10 w okresie od 10.11.2008r. do 11.11.2008r., od 22.07.2011r. do 20.01.2012r., w sprawie o sygn. IX K 302/09 w okresie od 4.09.2008r. do

4.09.2008r., od 5.11.2008r. do 5.11.2008r., od 20.01.2012r. do 18.01.2014r., oraz w sprawie o sygn. IX K 46/11 w okresie od 18.11.2008r. do 20.11.2008r.;

- ustalił, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;
- na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 października 2007r. w sprawie o sygn. akt III K 670/07 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 23 lipca 2009r. w sprawie o sygn. akt III K 327/09;
- na podstawie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 564 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz skazanego K. Z. oraz kwotę 129,72 zł stanowiącą stawkę podatku VAT przewidzianą dla tego rodzaju czynności;
- na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelacje od tego wyroku wnieśli skazany oraz jego obrońca.

Obrońca skazanego zaskarżył wyrok w części dotyczącej punktów 1, 2, 3 i 4 zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 86§1 kk poprzez połączenie w punktach 1 i 2 zaskarżonego wyroku kar z pominięciem zasady pełnej absorpcji w sytuacji gdy połączenie wskazanych w nich kar powinno zostać dokonane z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji,
- naruszenie prawa materialnego tj. art. 53 §1 i §2 kk poprzez nieuwzględnienie przy dokonywaniu połączenia wszystkich znajdujących przy orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego zasad i dyrektyw sądowego wymiaru kary, a to właściwości i warunków osobistych oraz zachowania skazanego po popełnieniu przestępstw objętych wyrokiem łącznym, a w szczególności nieuwzględnienia przy wymiarze kary łącznej opinii o skazanym,
- rażąco niewspółmierność orzeczonych kar łącznych poprzez wymiarzenie skazanemu w punkcie 1 wyroku łącznego kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w punkcie 2 kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej punktu 1 tegoż wyroku i połączenie skazanemu kar pozbawienia wolności wskazanych w tymże punkcie z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji,
- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej punktu 2 tegoż wyroku i połączenie skazanemu kar pozbawienia wolności wskazanych w tymże punkcie z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji,
- ustalenie, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu,
- zaliczenie skazanemu na poczet orzeczonych kar łącznych, kar pozbawienia wolności odbytych w ramach łącznych wyroków.
- względnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Skazany w swojej osobistej apelacji podniósł zarzut rażąco niewspółmierności poprzez swą surowość orzeczonych wobec niego kar łącznych – i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i znaczne obniżenie orzeczonych kar poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Obie apelacje na uwzględnienie nie zasługiwały i to w stopniu oczywistym.

Na wstępie przypomnieć jedynie należy, iż stosowanie przez Sąd przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji czy też kumulacji jest wyłącznie uzależnione od istniejącego pomiędzy poszczególnymi czynami wchodzącymi w skład zbiegu realnego związku podmiotowo – przedmiotowego. Innymi słowy, im ów związek ściślejszy, tym Sąd winien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast brak owej więzi skłaniać powinien do stosowania zasady kumulacji.

W przedmiotowej sprawie wystąpiły w ramach wyroku łącznego dwa zbiegi realne.

W pierwszym przypadku zbiegiem realnym objęte były czyny stanowiące przestępstwa z art. 278 §1 kk, 270 §3 kk, 239 kk, 178a §1 kk, 286 §1 kk i 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Popełnione one zostały w okresie od 2 września 2008r. do listopada 2008r. Ewidentnym zatem jest, że ścisła więź miała miejsce tylko co do związku czasowego pomiędzy tymi czynami, natomiast z uwagi na różnorodność charakterów tych przestępstw, ich związek podmiotowo – przedmiotowy nie miał charakteru ścisłego, a wręcz przemawiał za stosowaniem przy łączeniu poszczególnych kar zasady kumulacji.

Tymczasem Sąd Rejonowy kształtując w tym przypadku wymiar kary łącznej sformułował ją w oparciu o zasadę asperacji zbliżoną do kumulacji.

Również w odniesieniu do drugiego ze zbiegów realnych związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami nie miał on charakteru ścisłego.

W tym bowiem przypadku czyny objęte tym zbiegiem realnym stanowiły przestępstwa z art. 217 §1 kk, 157 §3 kk, 279 kk, 288 kk, 244 kk, 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Popełnione one zostały w okresie od 16 października 2009r. do 15 lutego 2011r. Ewidentnym zatem jest, że wspomniany wyżej związek podmiotowo – przedmiotowy także w tym przypadku nie ma charakteru ścisłego, a wręcz odwrotnie co przemawia za stosowaniem przy łączeniu kar zasady kumulacji. Także w tym przypadku Sąd odwołał się przy formułowaniu kary łącznej do zasady asperacji zbliżonej do absorpcji. W tej sytuacji absolutnie nie może być mowy nie tylko o naruszeniu przez Sąd merytoryczny normy prawa materialnego a to art. 85 kk, ale również, że wymierzona kara łączna jest rażąco niewspółmierna poprzez swą surowość. Należy wręcz stwierdzić, iż ukształtowane przez Sąd merytoryczny kary łączne są karami łagodnymi. Przypomnieć jedynie należy, iż na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę oceny tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można było by również w potocznym znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Orzeczone przez Sąd Rejonowy kary łączne powyższych cech nie noszą. Są karami wyważonymi, ukształtowanymi zgodnie z regułami określonymi w art. 85 kk.

Niejako na marginesie należy przypomnieć obrońcy skazanego, iż dobre opinie z Zakładu Karnego, a co za tym idzie postępy w resocjalizacji, mają znaczenie jako ewentualne przesłanki warunkowego przedterminowego zwolnienia, nie mają one natomiast praktycznie żadnego znaczenia przy wymiarze kary łącznej. Tych dwóch instytucji systemu prawa karnego mylić nie można, gdyż determinują je różne przesłanki i okoliczności. Można zgodzić się tylko z jedną tezą apelacji skazanego, a to iż w przypadku kary łącznej w wyroku łącznym odnosić się należy do hipotetycznej sytuacji jak gdyby były one wydawane w jednym wyroku jednostkowym. Jest to swoista idea i zamysł systemu prawa karnego. Oczywistym jest, iż w takiej sytuacji decydujące znaczenie mają okoliczności z chwili wyrokowania, a nie te które nastąpiły po nim (np. dobre zachowanie skazanego w zakładzie karnym).

Z tego też powodu Sąd Okręgowy w pełni akceptując dokonaną przez Sąd Rejonowy analizę więzi podmiotowo – przedmiotowych oraz związków czasowych pomiędzy poszczególnymi czynami podlegającymi łączeniu i w konsekwencji prawidłowe ukształtowanie kar łącznych – zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.